

ISLAM:
USAPANG
KATOTOHANAN
(TURK)

Kalayaan ng Kababaihan sa Pamamagitan ng Islam

Kalayaan ng Kababaihan sa Pamamagitan ng Islam

Ang Iba't Ibang Karapatan na Ibinibigay ng Islam sa Kababaihan

Sa kasalukuyan, iniisip ng maraming tao na ang kalayaan ng kababaihan ay nagmula sa Kanluran at nagsimula lamang noong ika-20 siglo. Sa katunayan, ang kilusan para sa kalayaan ngkababaihan ay hindi sinimulan ng mga kababaihan, kundi ipinahayag ng Diyos sa isang lalaki noong ikapitong siglo – si Muhammad, nawa'y sumakanya ang awa at pagpapala ng Diyos, ang huling Propeta ng Diyos.

Ang Quran at ang Sunnah ng Propeta ang mga pinagmumulan ng mga karapatan at tungkulin ng bawat babaeng Muslim.

ISLAM:
USAPANG
KATOTOHANAN
(IUK)

Mga Karapatang Pantao

Noong labing-apat na siglo na ang nakalilipas, itinatag ng Islam ang pantay na pananagutan ng kababaihan sa Diyos sa pagluwalhati at pagsamba sa Kanya, nang walang anumang hadlang sa kanilang moral na pag-unlad. Gayundin, itinatag ng Islam ang pagkakapantay-pantay ng kababaihan sa kanilang pagkatao.

Sa Quran, sa unang talata ng kabanata na pinamagatang “Mga Kababaihan,” sinabi ng Diyos:

“O sangkatauhan! Maging maingat sa inyong tungkulin sa inyong Panginoon na lumikha sa inyo mula sa iisang kaluluwa at mula rito ang kanyang katuwang, at mula sa kanilang dalawa ay lumaganap ang maraming kalalakihan at kababaihan. Maging maingat sa inyong tungkulin sa Diyos na Kanyang kinasasandigan sa inyong mga karapatan sa isa’t isa, at maging maingat din sa sinapupunan na nagdala sa inyo. Tunay na ang Diyos ay Tagapagmasid sa inyo.” (Quran 4:1)

Dahil ang mga lalaki at babae ay nagmula sa parehong pinagmulan, sila ay magkapantay sa kanilang pagkatao. Hindi maaaring maging likas na masama ang kababaihan (gaya ng itinuturo ng ilang relihiyon), sapagkat kung ganoon, magiging masama rin ang kalalakihan. Gayundin, walang kasarian ang maaaring maging higit, sapagkat ito’y magiging salungat sa prinsipyo ng pagkakapantay-pantay.

ISLAM:
USAPANG
KATOTOHANAN
(IUK)

Mga Karapatang Sibil

Sa Islam, may mga pangunahing kalayaan ang kababaihan tulad ng kalayaang pumili at magpahayag na kinikilala ang kanilang indibidwal na pagkatao.

Una, ang isang babaeng hindi Muslim ay hindi maaaring pilitin na magbalik-loob sa Islam para lamang sa pag-aasawa o dahil nagbalik-loob ang kanyang mga magulang. Sinasabi sa Quran:

“Walang sapilitan sa relihiyon. Ang tama ay malinaw na naiiba sa mali.” (Quran 2:256)

Hinihikayat ang mga kababaihan sa Islam na magbigay ng kanilang opinyon at mga ideya.

Maraming tradisyon ng Propeta ang nagpapakita na ang kababaihan ay nagtatanong nang direkta sa kanya at nagbibigay ng opinyon ukol sa relihiyon, ekonomiya, at mga usaping panlipunan.

May ganap na karapatan ang babaeng Muslim na tanggapin o tanggihan ang panukala ng kasal, at ang kanyang apelyido ay mananatili matapos ang kasal. Ang testimonya ng babaeng Muslim ay tinatanggap sa mga usaping legal. Sa mga kaso kung saan ang kababaihan ang mas pamilyar, ang kanilang ebidensya ay itinuturing na tiyak.

Mga Karapatang Panlipunan

Sinabi ng Propeta:

“Ang paghahanap ng kaalaman ay tungkulin ng bawat Muslim (lalaki at babae).” (At-Tirmidhi)

Kabilang dito ang kaalaman ukol sa Quran at Hadeeth pati na rin ang ibang uri ng kaalaman.

Ang parehong kalalakihan at kababaihan ay may kakayahang matuto at makaunawa.

Dahil tungkulin din nila ang itaguyod ang mabuting asal at labanan ang masamang gawi, kailangang magkaroon ng angkop na edukasyon ang mga kababaihan upang maisagawa ito ayon sa kanilang likas na talento at interes.

Bagaman ang panganganak, pagpapalaki, at pagtuturo sa mga anak, pati na rin ang pagsuporta sa asawa at pangangalaga ng tahanan, ay itinuturing na pangunahing papel ng kababaihan, maaari siyang magtrabaho sa labas ng tahanan kung ito ay para sa kapakinabangan ng komunidad, basta’t natutupad niya ang kanyang mga tungkulin sa pamilya.

ISLAM:
USAPANG
KATOTOHANAN
(IUK)

Kinilala at pinalaganap ng Islam ang natural na pagkakaiba ng kalalakihan at kababaihan sa kabila ng kanilang pagkakapantay-pantay.

May mga uri ng gawain na mas angkop sa kalalakihan at ang iba naman ay mas angkop sa kababaihan.

Hindi nito binabawasan ang halaga ng sinuman, sapagkat parehong ginagantimpalaan ng Diyos ang kanilang mga gawain batay sa halaga ng mga ito, bagaman maaaring hindi pareho ang kanilang aktibidad.

Tungkol sa pagiging ina, sinabi ng Propeta:

“Ang Paraiso ay nasa ilalim ng kanyang mga paa.” (An-Nasai)

Ipinahihiwatig nito na ang tagumpay ng isang lipunan ay nakasalalay sa mga ina na nagpalaki rito.

Ang unang at pinakadakilang impluwensya sa isang tao ay nagmumula sa seguridad, pagmamahal, at paggabay na natatanggap mula sa ina. Kaya’t ang babaeng nagkakaanak ay kailangang maging edukado at may malay upang maging mahusay na magulang.

ISLAM:
USAPANG
KATOTOHANAN
(UK)

Mga Karapatang Pampolitika

Isa sa mga karapatan na ibinigay sa kababaihan ng Diyos 1400 taon na ang nakalipas ay ang karapatang magpahayag ng opinyon sa mga isyung panlipunan.

Maaari rin siyang lumahok sa pulitika. Hindi rin ipinagbabawal ng Islam ang kababaihan na humawak ng mahahalagang posisyon sa pamahalaan na angkop sa kanilang likas na papel. Si Abdurrahman Ibn Awf ay sumangguni sa maraming kababaihan bago niya inirekomenda si Uthman Ibn Affan bilang Kalipa.

Mga Karapatang Pang-ekonomiya

Malinaw sa turo ng Islam na nilikha ng Diyos ang kalalakihan at kababaihan na may kani-kaniyang natatanging papel, kakayahan, at gawain.

Tulad sa lipunan, kung saan may hati-hating tungkulin, gayundin sa pamilya, may magkakaibang responsibilidad ang bawat kasapi. Sa pangkalahatan, itinatakda ng Islam na ang kababaihan ay tagapangalaga, habang ang kalalakihan naman ay tagapagtanggol at tagapagtaguyod ng pamilya.

Dahil dito, may karapatan ang kababaihan sa pinansyal na suporta.

Sinasabi sa Quran:

“Ang kalalakihan ay mga tagapangalaga ng kababaihan sapagkat nilikha ng Diyos ang ilan na higit sa iba, at dahil sila ay gumugugol mula sa kanilang yaman para sa kababaihan.” (Quran 4:34)

Ang tagapagtanggol na papel na ito ng kalalakihan ay nangangailangan hindi lamang ng pinansyal na suporta kundi pati na rin ng pisikal na proteksyon at magalang na pakikitungo.

May pribilehiyo ang kababaihang Muslim na kumita ng pera, magmay-ari ng ari-arian, pumasok sa mga legal na kontrata, at pamahalaan ang kanyang mga ari-arian ayon sa kanyang kagustuhan. Maaari siyang magtayo ng negosyo at walang sinuman, kabilang ang kanyang asawa, ang may karapatan sa kanyang kita.

Sinasabi sa Quran:

“At huwag ninyo naising makuha ang mga bagay na ginagantimpalaan ng Diyos nang higit sa ilan sa inyo kaysa sa iba; ang mga lalaki ay may bahagi sa kanilang kinita, at ang mga babae ay may bahagi rin sa kanilang kinita; ngunit hingin ninyo sa Diyos ang Kanyang biyaya, sapagkat ang Diyos ay may ganap na kaalaman sa lahat ng bagay.” (Quran 4:32)

Ang kababaihan ay nagmamana mula sa kanilang mga kamag-anak. Sinasabi sa Quran:

“Para sa mga lalaki, mayroong bahagi sa naiwan ng mga magulang at kamag-anak, at para sa mga babae, mayroong bahagi rin sa naiwan ng mga magulang at kamag-anak, maging ito man ay maliit o malaki – isang itinakdang bahagi.” (Quran 4:7)

Mga Karapatan ng Asawa

Sinasabi sa Quran:

“At kabilang sa Kanyang mga tanda ay nilikha Niya para sa inyo ang mga katuwang mula sa inyong mga sarili upang kayo ay mamuhay nang payapa kasama nila, at inilagay Niya sa pagitan ninyo ang pagmamahal at awa. Tunay na sa mga ito ay may mga tanda para sa mga taong nag-iisip.” (Quran 30:21)

Ang kasal, samakatuwid, ay hindi lamang pisikal o emosyonal na pangangailangan kundi isang tanda mula sa Diyos! Ito ay isang relasyon ng magkakasamang mga karapatan at obligasyon batay sa banal na gabay.

Nilikhang may magkakatuwang na kalikasan ang mga lalaki at babae, at itinakda ng Diyos sa Quran ang isang sistema ng mga batas upang suportahan ang maayos na ugnayan sa pagitan ng dalawang kasarian.

“...Sila ay inyong kasuotan at kayo ay kanilang kasuotan....”
(Quran 2:187)

ISLAM:
USAPANG
KATOTOHANAN
(IUK)

Ang kasuotan ay nagbibigay ng proteksyon sa katawan at tinatakpan ang kagandahan at mga kakulangan nito.

Gayundin, ang mag-asawa ay itinuturing na ganito. Pinoprotektahan ng bawat isa ang isa't isa, tinatakpan ang mga kakulangan, at kinukumpleto ang mga katangian ng kanilang katuwang. Upang mapanatili ang pagmamahalan at seguridad na dulot ng kasal, maraming karapatan ang mga asawang babae.

Ang unang karapatan ng asawa ay ang pagtanggap ng mahr, isang regalo mula sa asawa na bahagi ng kontrata sa kasal at kinakailangan para sa legalidad nito.

Ang pangalawang karapatan ng isang asawa ay ang sustento. Kahit gaano kayaman ang isang babae, obligasyon ng kanyang asawa na magbigay sa kanya ng pagkain, tirahan, at kasuotan. Hindi sapilitan para sa lalaki na gumastos nang higit sa kanyang kakayahan, at ang babae ay hindi maaaring maghain ng hindi makatwirang mga kahilingan. Sinasabi sa Quran:

“Ang lalaking may kaya ay magbigay ayon sa kanyang kakayahan, at ang lalaking kapos ang yaman ay magbigay ayon sa ibinigay sa kanya ng Diyos. Hindi pinapatawan ng Diyos ang sinuman ng higit sa kanyang kakayahan.”
(Quran 65:7)

ISLAM:
USAPANG
KATOTOHANAN
(IUK)

Ang Diyos ang nagsabi na ang mga lalaki ay tagapangalaga ng mga babae at sila ay binigyan ng pamumuno sa pamilya. Ang kanilang pananagutan sa pagsunod sa Diyos ay umaabot sa paggabay sa kanilang pamilya upang sumunod din sa Diyos.

Ang karapatan ng asawa ay hindi natatapos sa materyal na pangangailangan. Mayroon siyang karapatang makaranas ng mabuting pakikitungo. Sinabi ng Propeta:

“Ang pinakaganap na mga mananampalataya ay ang may pinakamahusay na ugali. At ang pinakamainam sa inyo ay yaong pinakamabuti sa kanilang mga asawa.”

Ang Diyos ang nagsabi na nilikha Niya ang mga katuwang at naglagay ng pagmamahal, awa, at kapanatagan sa pagitan nila.

Ang parehong kalalakihan at kababaihan ay may pangangailangan sa pagsasama at pisikal na kasiyahan, at ang kasal ay dinisenyo upang matugunan ang mga pangangailangang ito. Kung ipagkakait ng isa ang kasiyahan ito sa isa pa, nagiging tukso ang maghanap nito sa ibang lugar.

ISLAM:
USAPANG
KATOTOHANAN
(IUK)

Mga Tungkulin ng Asawa

Kasabay ng mga karapatan ay ang mga responsibilidad. Kaya't ang mga asawa ay may ilang obligasyon sa kanilang mga asawa. Sinasabi sa Quran:

“...Ang mabubuting babae, sa kawalan ng kanilang mga asawa, ay iniingatan ang kanilang mga karapatan ayon sa iniutos ng Diyos....” (Quran 4:34)

Ang isang asawa ay dapat panatilihin ang mga lihim ng kanyang asawa at pangalagaan ang kanilang pribasya bilang mag-asawa. Ang mga usaping may kaugnayan sa pagiging mag-asawa o anumang kakulangan ng kanyang asawa na magpapahiya sa kanya ay hindi dapat ibahagi ng babae, katulad ng inaasahan sa lalaki na pangalagaan ang dangal ng kanyang asawa.

Dapat ding bantayan ng asawa ang ari-arian ng kanyang asawa. Kailangang pangalagaan ang kanilang tahanan at mga ari-arian sa abot ng kanyang makakaya mula sa pagnanakaw o pinsala. Dapat niyang pamahalaan ang mga gawain ng bahay nang maingat upang maiwasan ang pagkawala o pag-aaksaya. Hindi niya dapat hayaang makapasok ang sinumang hindi gusto ng kanyang asawa o gumastos nang hindi naaayon sa kagustuhan nito.

ISLAM:
USAPANG
KATOTOHANAN
(IUK)

Ang babaeng Muslim ay dapat makipagtulungan at makipag-ugnayan sa kanyang asawa. Gayunpaman, hindi maaaring magkaroon ng kooperasyon sa isang lalaking sumusuway sa Diyos. Hindi niya dapat sundin ang mga kahilingan ng kanyang asawa kung nais nitong gumawa siya ng isang bagay na labag sa batas. Gayundin, ang isang asawa ay hindi dapat samantalahin ang kanyang asawa, kundi isaalang-alang ang kanyang mga pangangailangan at kaligayahan.

Konklusyon

Sinasabi sa Quran:

“Hindi nararapat para sa isang naniniwalang lalaki o naniniwalang babae, kapag ang Diyos at ang Kanyang Sugo ay nagpasya sa isang usapin, na mag-angkin pa ng sariling opinyon sa usaping iyon; at sinumang sumuway sa Diyos at sa Kanyang Sugo, siya nga ay naliligaw sa malinaw na kamalian.”
(Quran 33:36)

Ang babaeng Muslim ay binigyan ng papel, tungkulin, at mga karapatan 1400 taon na ang nakalilipas na hindi pa rin tinatamasa ng maraming kababaihan sa Kanluran. Ang mga ito ay mula sa Diyos at idinisenyo upang mapanatili ang balanse sa lipunan; ang tila hindi makatarungan o kulang sa isang aspeto ay nababalanse o naipapaliwanag sa iba pang bahagi. Ang Islam ay isang ganap na paraan ng pamumuhay.